

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.348 van 13 maart 2014
in de zaak A. 211.628/XIV-35.473**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ivo Flachet
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 116.814 van 13 januari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 17 februari 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in punt 2.5 van het bestreden arrest vast, als antwoord op de voor hem aangevoerde schending van de rechten van verdediging, dat verzoeker niet aantoont op welke wijze het gehoor in een gesloten centrum zijn rechten van verdediging zou hebben geschonden, dat verzoeker weliswaar

aanvoert dat hij niet de kans heeft gekregen om zijn dossier goed voor te bereiden en de nodige stukken te verzamelen doch dat evenwel dient te worden vastgesteld dat hij diverse documenten heeft voorgelegd en hij niet verduidelijkt over welke documenten hij nog had kunnen beschikken indien hij niet in een gesloten centrum zou hebben verbleven en dat dit niet weg neemt dat ook zijn verklaringen op diverse punten ongeloofwaardig, incoherent en strijdig met de informatie van de commissaris-generaal zijn, hetgeen bezwaarlijk kan worden verklaard door zijn verblijf in een gesloten centrum op het ogenblik van zijn gehoor. In het bestreden arrest wordt aldus uitvoerig ingegaan op de aangevoerde schending van de rechten van verdediging. De uiteenzetting van verzoeker in het eerste onderdeel van het eerste middel, waarin hij in wezen zijn standpunt herhaalt, raakt de grond van de zaak. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste onderdeel van het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 2.5 van het bestreden arrest opmerkt, betreft de, al dan niet onwettige, beslissing tot het vasthouden op een welbepaalde plaats een beslissing door de dienst Vreemdelingenzaken die van geen enkele invloed is op de aard van de beslissing die in het kader van de asielaanvraag wordt genomen door de commissaris-generaal. Bovendien dateert het arrest van het Hof van Cassatie waarmee volgens verzoeker “de illegaliteit van de ‘Beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats’ dd. 12/11/2013” komt vast te staan, van na het bestreden arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat deze er redelijkerwijze geen rekening mee kon houden. Het tweede onderdeel van het eerste middel is kennelijk ongegrond.

Verzoeker voert in het tweede middel onder meer de schending aan van artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (EVRM) doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepaling zou hebben geschonden. Voor het overige tracht verzoeker met het tweede middel aan te tonen “waarom hij vreest het slachtoffer te worden van een schending van artikel 3 van het EVRM”. Dergelijke feitelijke uiteenzetting raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertien maart tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams